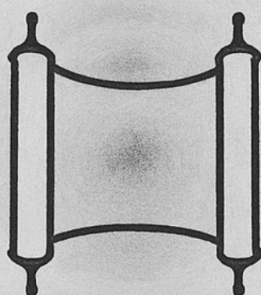

בס"ד

**Menachem Nachum
of Chernobyl
Me'or Einayim
Parshas Netzavim**

Dedicated To:

אילנה דבורה בת שרה מרים

May Hashem pour Shefa upon you

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim Parshas Netzavim

Introduction

This discourse from Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl examines the verse “It is not in the heavens... nor across the sea” (Devarim 30:12), showing how Torah must be approached with humility and lived in daily life. Just as a complete person requires both male and female, the spiritual “body” of Torah is complete only when the Written Torah (male) and Oral Torah (female) are united. Within a person, the Written Torah is the letters formed in thought and heart, while the Oral Torah is speech. Rabbi Menachem Nachum urges that these remain joined in all contexts — Torah, prayer, business — so that holiness flows from study into every action, making life a continuous expression of divine truth.

It is not in the heavens, and it is not across the sea. And our Sages of blessed memory expounded: “It is not in the heavens” — [this refers to] one who exalts himself up to the heavens. And “nor among merchants” — to understand why the Torah is not [found] among merchants.

Granted, regarding one who exalts himself, they said about him that if he is wise, his wisdom departs from him. But with merchants, why not? Behold, “He did not create it for chaos” (Yeshayahu 45:18), etc. And also, to understand the language of the verse “across the sea.”

However, it is known that we have two Torahs: the Written Torah and the Oral Torah. And to understand the matter — why they were divided into two Torahs.

The matter is that this Torah is [connected to] “Adam,” for there are in the Torah 248 positive commandments and 365 negative commandments, and the Torah is called a complete spiritual stature, comprised of the 613 commandments.

And man was created with 248 physical limbs and 365 physical sinews. And when he fulfills one of the 248 positive commandments, then he draws life from that commandment into the specific limb corresponding to that commandment.

And likewise, when he sits and does not transgress a prohibition that comes his way, then spiritual vitality flows into the physical sinew corresponding to that negative commandment, as our Sages said: One who sits and does not transgress is considered as though he fulfilled a commandment.

And if, Heaven forbid, he transgressed a negative commandment, or was negligent in some positive commandment, then the vitality departs from the limb or sinew corresponding to that specific commandment.

לא בשמים הוא ולא מעבר לים הוא, ודרשו רז"ל לא בשמים — במי שמגביה את עצמו עד שמים. ולא תגרינו — להבין מפני מה אין התורה בתגרינו.

בשלא מא מי שמגביה — אמרו עליו אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו. אלא בתגרינו — אמאי לא, הלא לא תהו ברעה (ישעיהו מ"ה, י"ח) וגו'. וגם להבין לשון הפסוק מעבר לים.

אך נודע שיש לנו שתי תורות — שבכתב ותורה שבעל פה. ולהבין הדבר — מפני מה נחלקו לשתי תורות.

הענין הוא כי זאת התורה אדם, כי יש בתורה רמ"ח מצות עשה וקס"ה מצות לא תעשה, ונקראת התורה קומה שלימה רוחנית כלולה מתרי"ג מצות.

והאדם נקרא ברמ"ח אברים וקס"ה גידים גשמיים. ובעשותו אחת מרמ"ח מצות עשה — אזי ממשיך חיות מהמצוה אל האבר הפרטי המתיחס לאותה מצוה.

וכן יושב ולא עבר עבירה בהזדמנה לו — אזי נמשך שפע חיות רוחני אל הגיד הגשמי המתיחס לאותו לא תעשה, כאמרם רז"ל — יושב ולא עבר עבירה נחשב לו כאילו עשה מצוה.

ואם חס ושלום עבר על איזה לא תעשה, ונתרשל מאיזה מצות עשה — אזי נסתלק החיות מהאבר או מהגיד המתיחס נגד אותה מצוה פרטית.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

And then that limb or sinew is called “dead.” And therefore, the wicked, in their lifetime, are called “dead,” for they transgress many commandments and are therefore called “dead.”

ואז נקרא האבר או הגיד מת. ולכך הרשעים בחייהם קרויים מתים, כי הם עוברים על כמה וכמה מצוות, ונקראים מתים.

And behold, “in the image of God He made man” (Bereishis 1:27). “God” is called the Torah, for the Torah and the Holy One, blessed be He, are one. And behold, “from my flesh I shall behold God” (Iyov 19:26) — just as in the physical human being, there must specifically be male and female, for this without that is called “half a body.”

והנה בצלם אלקים עשה את האדם, אלקים נקרא התורה, כי אורייתא והקב"ה חד. והנה מבשרי אצולה (איוב י"ט, כ"ו) — כמו שבאדם הגשמי צריך דוקא שיהא דקר ונקבא, כי זה בלא זה נקרא פלג גופא

And when they unite, they are called a complete man. So it is — with infinite, infinite separations — in the spiritual stature: the aspect of “male” is the Written Torah, and the aspect of “female” is the Oral Torah.

ובהיחדונם נקראים אדם שלם, כך הוא באלף אלפי אלפים הבדלות בקומה הרוחנית — בחינת דקר הוא תורה שבכתב, ובחינת נקבא היא תורה שבעל פה

And just as in the physical human being, the female has nothing of her own except from the influence of the male — and after she receives influence from the male, then “she gives prey to her household and a portion to her maidens” (Mishlei 31:15), and the entire running of the house is through her —

וכמו שבאדם הגשמי הנקבא לית לה מגרמה כלום אלא מהשפעת הדקר. ואחר שקיבלה השפעה מהדקר — אזי תתן טרף לביתה וחק לנערותיה (משלי ל"א, ט"ו), וכל הנהגת הבית על ידה.

So it is — with infinite, infinite separations — in the spiritual stature: the Oral Torah has nothing of its own except what it receives from the Written Torah. For through the thirteen rules the Torah is expounded, and the source flows from the Written Torah into the Oral Torah.

כך באלף אלפי אלפים הבדלות — תורה שבעל פה לית לה מגרמה כלום, רק מה שמקבלת מן הדקר — הוא תורה שבכתב. כי בייג מדות התורה נדרשת, והמקור נמשך מתורה שבכתב לתורה שבעל פה

And afterward, the entire running of the world and all its fullness is through the Oral Torah. For if a person would contemplate with his intellect how in everything to which he turns and sees there is Torah and laws — for example, if he engages in business dealings, he will see about this many laws well explained in the Oral Torah, and there is Shulchan Aruch, Choshen Mishpat, about this.

ואחר כך כל הנהגת העולם ומלאו הוא על ידי תורה שבעל פה. כי אם יתבונן האדם בשכלו איך בכל דקר שיפנה ויראה — יש תורה ודינים. דהינו למשל, אם ישא ויתן במשא ומתן — יראה על זה כמה דינים המפרשים היטב בתורה שבעל פה, ויש שלחן ערוך חושן משפט על זה.

And if in eating — washing of the hands, Grace after Meals, and the like — there is Torah about this. And the Torah in that matter is what governs that matter and gives higher life within it, and brings influence into it. And the Torah and the Holy One, blessed be He, are one — thus there is no place empty of Him, and He fills the entire earth with His glory.

ואם באכילה — נטילת ידים ובכרת המזון וכיוצא בזה — יש תורה על זה. והתורה היא שבדקר הוא המנהגת את הדקר ההוא, ונותנת חיים עליונים בו, ומשפעת השפעה בתוכו. ואורייתא וקב"ה חד — נמצא כי לית אתר פנוי מיניה, והוא מלא כל הארץ כבודו

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim Parshas Netzavim

And one must unite the two Torahs, not to separate them from each other, for one cannot be without the other. And understand this, and come and see how even in a lowly matter such as the bathroom, there are also many laws about it — as in the statement of that student who followed his teacher to the bathroom and said to him, “It is Torah, and I must learn.”

וצריך לייחד את שתי התורות, שלא להפרידן זה מזה, כי אי אפשר לזה בלא זה. והבן זה. ובא וראה איך אפילו בדבר שפל כמו בית הכסא — יש גם כן כמה דינים על זה, וכמאמר אותו תלמיד שהלך אחר רבו לבית הכסא ואמר לו: תורה היא וללמוד אני צריך.

For, so to speak, the Torah constricts itself into every matter that exists, for the running of the world. And this is what Scripture says (Mishlei 3:6): “In all your ways, know Him,” for a person must, in everything he does or observes, follow the Torah in that matter, and believe this with complete faith.

כי בכניסול התורה מצמצמת את עצמה בכל דבר שהוא, להנהיג העולם. וזהו שאמר הכתוב (משלי ג', ו'): בכל דרכיך דעהו — כי צריך האדם בכל דבר אשר יעשה או יסתכל — שיהיה על פי התורה שבדבר ההוא, ויאמין בזה אמונה שלימה.

For the entire running of things is according to the Torah. And on this they said: Chavakuk came and established them upon one — for the main thing is faith. And then he will certainly fulfill “In all your ways, know Him,” and think that it is not he who does the business and other matters, but rather the Torah in that matter.

כי כל הנהיגת הדברים היא על פי התורה. ועל זה אמרו — בא חבקוק והעמידן על אחת, כי העקר היא האמונה. ואז בודאי ימים בכל דרכיך דעהו, ויחשב כי לא הוא העושה. המשא ומתן ושאר דברים, כי אם התורה שבדבר ההוא.

And through it, it is done by itself, and it clothes itself in that person, and acts through his limbs and his speech — as mentioned above — namely, through his fulfilling its commandments in that matter.

ועל ידה נעשה מעצמו, ומתלבשת באדם ההוא, ופועלת על ידי אבריו ודבורו — כאמור לעיל, דהינו בקיום מצותיה שבדבר ההוא.

And about this the Torah said (Shemos 35:1-2): “And Moshe assembled the entire congregation of the children of Israel... Six days work shall be done, and on the seventh day... Shabbos...” And to understand what is the language “shall be done” (תעשה) with a tzerei under the tav — it implies “will be done by itself.”

ועל זה אמרה התורה (שמות ל"ה, א'-ב'): ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו' ששת ימים תעשה מלאכה, וביום השביעי וגו' שבת וגו'. ולהבין מהו לשון תעשה בצירי תחת התיו, משמע תעשה מעצמה.

However, it is as mentioned — that Moshe Rabbeinu, peace be upon him, taught knowledge to the people, the children of Israel, and said to them: Even though there is a need to be involved in matters of work, nonetheless, know that this too is “these are the words” — precisely — which is the Torah.

אבל הוא כאמור — שמשה רבינו עליו השלום למד דעת את העם בני ישראל, ואמר להם: אף כי צריך לעסק בעניני המלאכה — מפל מקום תדעו שזה גם כן “אלה הדברים” דיקא, שהוא התורה.

This also [applies to] “that six days work shall be done” — through it — and the seventh day is holy. For by doing so all six days, then on the seventh day it will certainly be holy, for he has drawn holiness into all seven days.

גם כן מה שששת ימים תעשה מלאכה — על ידה, ויום השביעי קדוש. כי בעשותו כך כל הששה ימים — אז ביום השביעי יהיה בודאי קדוש, כי המשיך קדושה לכל השבעה ימים.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

And then the seventh day will be holy, for “one who toiled on the eve of Shabbos...” For that which the six days are called “chol” is from the expression “which I have placed sand (chol) as a boundary for the sea” (Yirmiyahu 5:22).

ואז יהיה יום השביעי קדוש, כי “מי שטרח בערב שבת” וגו'. כי מה שנקראים הששה ימים חול – הוא מלשון (“אשר שמתי חול גבול לים” (ירמיהו ה', כ"ב

For if Hashem so desires, with the coming of our Moshiach speedily in our days, then it will be a day that is entirely Shabbos. For then all workers of iniquity and all the kelipos will be separated, and there will be only holiness alone.

כי אם ירצה ה' בביאת משיחנו במהרה בימינו – אז יהיה יום שכלו שבת, כי אז יתפרדו כל פועלי און וכל הקליפות, ולא יהיה רק קדשה לבד

But today, in our exile, we must draw into the six weekdays [holiness], for then there are preventers to holiness, and we must draw holiness by fulfilling “In all your ways, know Him” (Mishlei 3:6), as mentioned above — in a manner that the chol and the boundary will not hinder it. And understand.

אבל היום בגלותנו – צריכים אנו להמשיך לששת ימי החול, כי אז יש מונעים לקדשה, וצריכים אנו להמשיך הקדשה על ידי מה שנקרא “בכל דרכיך דעהו” (משלי ג', ו'). כנ"ל – באופן שלא יעכב אותו החול והגבול. והבן

Let us return to our subject. And behold, likewise, in a person there is also a Written Torah and an Oral Torah. For before a person speaks any word, the letters are intended in thought and in the heart — for the thought in the brain and the heart are two companions who do not separate.

נחזור לעניינינו, והנה כמו כן יש באדם גם כן תורה שבכתב ותורה שבעל פה. והנה כי קדם שבכתב האדם איזה דבור – מתכנן האותיות במחשבה ובלב, כי המחשבה שבמחשבה הן תרין רעיון דלא מתפרשין

And this aspect is called the Written Torah, from the expression “Write them upon the tablet of your heart” (Mishlei 3:3). And the speech is called the Oral Torah. And through them, a person is conducted in all his matters.

ונקרא בחינה הזאת תורה שבכתב, מלשון הכתוב “כתבם על לוח לבך” (משלי ג', ג'). והדבור נקרא תורה שבעל פה. ועל ידיהם מתנהג האדם בכל ענייניו

And one must unite them, not to speak one thing with the mouth and another in the heart — whether in Torah and prayer, or even in business dealings and other matters.

וצריך לייחדם, שלא לדבר אחד בפה ואחד בלב – בין בתורה ותפלה, או אפילו במשא ומתן ושאר דברים

For so it is drawn into a person from the spiritual Written Torah and Oral Torah. And just as if, Heaven forbid, a person would say that one of them alone suffices, he is considered an apikores, Heaven forbid — so too here. And understand.

כי כן הוא נמשך באדם מתורה שבכתב ושבעל פה הרוחניים. וכמו שאם יאמר חלילה איזה אדם כי די באחת מהן – אזי הוא נחשב לאפיקורוס חלילה, כך גם כן כאן. והבן

However, one must ensure that one's “yes” is righteous and one's “no” is righteous. Then influence will also flow to him in a straight path. And one who does not do so separates the Master of the world from His Shechinah, so to speak — Heaven forbid.

אבל צריך שיהיה הן שלף צדק ולא שלף צדק. ואז ישפיע השפע גם כן אצלו בדרך ישר. ומי שאינו עושה כך – מפריד אלופו של עולם משכינתיה כביכול חס ושלום

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

However, one must ensure that all his conduct is in truth. "Truth" is [composed of] the first, middle, and last letters — the "first" is called the alef, the "middle" is the mem, and the "end" is the tav.

אף צריך שיהיו כל הנהגותיו באמת. אמת הוא ראש – תוף – סוף. ראש נקרא האל"ף, תוף הוא המ"ם, תי"ו היא סוף האותיות.

For there are many people who learn, and when they rise from their learning, they do whatever the evil inclination advises them. And our Sages said: "If the evil inclination encounters you... drag him to the beis midrash. If he is a stone, he will dissolve..."

פי יש כמה בני אדם שלומדים, וכשקם מלמודו – עושה כל מה שהיצר הרע מנעצו. והנה אמרו רז"ל: "אם פגע בך [היצר]... משכהו לבית המדרש. אם אבן הוא – נמוח" וגו'.

However, the truth is: if he were to say "in truth" — that he binds himself to the Creator, blessed be He, in truth — then it would certainly be so, for "truth" is [composed of] first, middle, and last, as stated.

אבל האמת הוא: אם היה לומר "באמת" — שיקשר את עצמו בבורא יתברך באמת — אז בודאי היה כך, כי "אמת" הוא ראש – תוף – סוף, באומר.

The "first" is called the alef — binding himself to the Master (Alufo) of the world and bringing Him into his innermost being. The mem is the middle, as our Sages said: a "closed utterance" and an "open utterance."

ראש נקרא האל"ף – מה שיקשר את עצמו באלופו של עולם ומכניסו בקרבו. מ"ם הוא תוף, כמאמר רז"ל: "מאמר סתום, מאמר פתוח".

The revelation of the Torah is called the "open utterance." There is also the soul of the Torah, which is its inner dimension; and the revealed is called the garments of the Torah and the "bodies of the Torah," as it is said: "And these are the bodies of Torah."

פי התגלות התורה נקראת "מאמר פתוח." ויש גם פן נשמה דאורייתא – הוא הפנימיות, והנגלה נקראים לבושי "התורה וגופי תורה, כמו שכתוב: "והן הן גופי תורה".

A person must bind himself to the inner dimension of the Torah while he is engaged in it — and this is called the "middle." And "end" is that even after he rises from his learning and goes to the end of the levels — namely, to do business in the marketplace —

וצריך האדם לדבק את עצמו אל פנימיות התורה בעת עסקו – וזהו נקרא "תוף." ו"סוף" הוא שאף אחר שיקום מלמודו וילך לסוף המדרגות – דהינו לישא ולימן בשוק –

In the place where there are "people of the roads" — and there is where choice is — this is called the end of the levels. Even there, the letters should be bound to the Creator, blessed be He, and to His Torah, since he bound himself to them while engaged in Torah.

במקום שיש בני דרכים – ושם היא הבחירה – זה נקרא סוף המדרגות. והאותיות יהיו מקושרות גם פן בבורא יתברך ובתורתו, מאחר שנקשר בהם בעת עסקו בתורה.

And this is called "learning in truth" and "for its own sake." And this is [the meaning of] "And purify our heart to serve You in truth" — precisely.

וזהו נקרא לומד באמת ולשמה. וזהו "וטהר לבנו לעבדך באמת" – דיקא.

And this is [the meaning of] "And I will sprinkle upon you pure water" (Yechezkel 36:25), for the Torah is called "water." And when one learns in this way, it is called "pure water" which purifies the person, as our Sages said: "Why were tents placed next to streams..." etc.

וזהו "ונרקתי עליכם מים טהורים" (יחזקאל ל"ו, כ"ה), פי התורה נקראת "מים." וכשלומד כך – נקרא "מים טהורים" ומטהרים את האדם, כמאמר רז"ל: "למה נסמכו אהלים לנהלים" וגו'.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim Parshas Netzavim

But when his mouth and his heart are not equal, and he defiles his mouth and his tongue at the start — and afterwards wishes to learn — then, so to speak, he defiles the Torah, Heaven forbid, and it does not purify him.

And the Torah is called the “Sea of Wisdom.” And this is [the meaning of] “It is not across the sea” — meaning to say, certainly regarding those merchants who conduct themselves according to the Torah, which is called “sea,” as stated above, to fulfill “In all your ways, know Him” (Mishlei 3:6) —

Certainly they are the primary fulfillers of the Torah. But “It is not across the sea” [applies] to those who cross the sea and do not conduct themselves according to the above.

And rightly did they expound “not among merchants,” for it is something derived from its context — regarding which merchants it speaks, as explained in the verse. And these are great principles — if you merit to fulfill them. Amen, Netzach, Selah, and Va’ed. Blessed is Hashem forever, Amen and Amen.

[NOTE Summary

Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl begins by expounding the verse “It is not in the heavens... nor across the sea” as a metaphor for the accessibility of Torah when approached with humility and integration into daily life. Torah is compared to a complete human body, requiring both aspects — the Written Torah (source) and the Oral Torah (expression) just as male and female together form a whole. The Written Torah provides the core spiritual life-force; the Oral Torah applies it to the governance of the world in every detail.

Within a person, the Written Torah is the intention and letters formed in the heart and mind before speech, while the Oral Torah is the spoken word. They must be united in all contexts — Torah study, prayer, business, and interpersonal dealings with absolute integrity, so that “yes” and “no” are equally true. “Truth” is presented as a continuous alignment from beginning to end, binding oneself to Hashem at the start, connecting to the inner dimension of Torah in the middle, and maintaining that connection through all worldly activities at the end.

When one studies with such unity and purity, the Torah becomes “pure water” that cleanses and elevates; when one’s speech and heart are misaligned, it cannot purify. The discourse closes by reinterpreting “merchants” as those who conduct all business by Torah standards, fulfilling “In all your ways, know Him,” and affirms these as great principles to be lived with constancy.

Practical Takeaway

Torah is not confined to the study hall — it is the framework for every thought, word, and action. Strive to unite the “Written Torah” of inner intent with the “Oral Torah” of outward expression, ensuring both remain in harmony whether in prayer, business, or daily life. Guard truth from beginning to end, and bring the holiness of Torah into all areas, so that even ordinary acts are infused with divine connection.

אָבֵל כְּשֶׁאֵין פִּי וְלִבּוֹ שׁוֹיִן, וּמִטְמֵא אֶת פִּי וְלִשׁוֹנוֹ בַּתְּחִלָּה
– וְאַחֲרֵי כֵן רוֹצֵה לְלַמֹּד – אָזִי כְּבִיכּוֹל מִטְמֵא אֶת הַתּוֹרָה
חֹס וְשָׁלוֹם, וְאֵז אֵינוֹ מְטַהֵר

וְהַתּוֹרָה נִקְרָאת יָם הַחֲכָמָה. וְזֶהוּ “לֹא מֵעֵבֶר לָיָם הוּא” –
רוֹצֵה לומר, בְּיָדָאֵי בְּאוֹתָן הַתַּגְּרִים שֶׁמְנַהֲגִים אֶת עַצְמָם
עַל פִּי הַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת “יָם” כְּאִמּוֹר לַעֲיִל, לָיָם “כָּכָל
– (דְּרָכֶיךָ דַּעֲהוּ” (מִשְׁלֵי ג', ו')

בְּיָדָאֵי הֵם עֵיקָר מְקַיְמֵי הַתּוֹרָה. אֲלֵא “לֹא מֵעֵבֶר לָיָם
הוּא” – בְּאוֹתָן שֶׁהֵם עוֹבְרִים אֶת הַיָּם, וְאֵינָם מְתַנְהֲגִים עַל
פִּי הַנִּזְכָּר לַעֲיִל

וּשְׁפִיר דְּרָשׁוּ “לֹא בַּתַּגְּרִין,” כִּי הוּא דָּבָר הַלָּמֵד מֵעֲנִינּוֹ –
בְּאִיזָה תַּגְּרִין מִשְׁתַּעֵי, כְּמַפְרֵשׁ בְּכַתּוּב. וְהֵן קָלִילִים גְּדוּלִים
– אִם תִּזְכֶּה לְקַיֵּמָן. אֲמֵן נֶצַח סֵלָה וְעַד. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם,
אֲמֵן וְאֲמֵן

Menachem Nachum of Chernobyl
Me'or Einayim
Parshas Netzavim

Chassidic Story

Once, a wealthy merchant came to Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl, lamenting that his business trips took him far from fixed times for study and prayer. The Rebbe asked him to describe his trade in detail. When the man explained how every shipment, transaction, and ledger entry had its proper order and attention, Rabbi Menachem Nachum smiled and said, "You already know how to live by Torah. Just as you won't send a shipment without ensuring it's complete, don't send your words into the world without ensuring they are bound to your heart and to Hashem. Let your dealings be your beis midrash." The merchant took this to heart, sanctifying his business with halachah, and later said he felt as though "the marketplace itself became a place of prayer."

(Source: *Me'or Einayim*, Parshas Nitzavim)

END NOTE]